

Sähkösanomat

3/2002

Koo-Veen saunailta s. 4

Lähikuvassa osastonjohtaja s. 8

Kuulumisia ulkomailta s. 14

Pääkirjoitus

Jälleen kerran on syksy koittanut ja kouluun ovat löytäneet tiensä niin uudet kuin edistyneemmätkin opiskelijat. Muutoshan oli koulumme uusille tulokkaille suurin, mutta myös vanhemmilla opiskelijoilla oli perhosiä vatsassa palaillessaan, sillä koskaan ei voi tietää mitä tuleva vuosi tulee ottamaan ja antamaan.

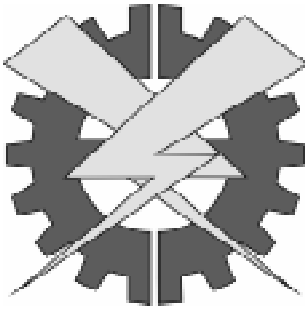
Muutokset minulle tänä syksynä ovat olleet poikkeuksellisen suuria johtuen nimityksestäni Sähkösanomien uudeksi päätoimittajaksi, uusien ihanien ihmisten tapaamisesta sekä vanhojen ystävien uudelleenlöytymisestä. Myöskin lehtea suurella työllä kasannut toimitus on suhteellisen uusi. Huolimatta muutoksista tullaan edeltäjäni luoma Sähkösanomien ilmiasu säilyttämään suurilta osin entisellään. Lisäksi sitä pyritään kehittämään edelleen hyvien ideoiden sattuessa kohdalle. Vakiopalstoja tullaan kirjoittamaan uusin metkuin sekä Sähkösanomien asemaan jäsenistön viihdyttäjänä haetaan uusia näkökulmia, joten uudet jäsenet ovat aina tervetulleita toimitukseen. Kaikille halukkaille löytyy käyttöä taittajina, valokuvaajina, kirjoittajina tai ideoijina.

Koulun käyttävät ja tapahtumat ovat jälleen tulvillaan uusia iloisia kasvoja, jotka toivon mukaan tulevat vaalimaan perinteitä sekä edistämään hyvää teekkarikulttuuria ja teekkarien mainetta. Teekkarius ja sitä ilmentävä tupsulakki ovat teekkariyhteisöön kuulumista kuvaava arvonimi ja tunnus, jotka edustavat kaikkia teknillisissä korkeakouluissa opiskelevia sekä jo valmistuneita diplomi-insinöörejä. Jokaisen korkeakoulussa opiskelevan, niin fuksin kuten teekkarinkin, olisi siis syytä muistaa nämä tunnukset ja se, etteivät he käytöksellään edusta ainoastaan itseään vaan myös kilttaansa, kouluansa, kaikkia tekniikan ylioppilaita sekä Suomen korkeinta koulutusastetta.

Näin ollen käytöksen tulisi olla sopivaa, alkoholin vaikutuksen alaisenakin. Valitettavasti aina silloin tällöin ylilyöntejä tapahtuu ja käytöstavat unohtuvat. Eniten silmiini pistää joutuessani seuraamaan suoranaista ilkeyttä, pahansuopuutta, ylimielisyyttä ja viimeisenä pisarana, väkivaltaisuutta. Näitä luonteenpiirteitä ei toivoisi olevan kenelläkään, vähiten sen ihmisryhmän keskuudessa joka edustaa Suomen tekniikan tulevaisuutta.

Alkoholin nauttimisessa en näe mitään pahaa, mutta negatiiviset luonteenpiirteet, jotka alkoholi paljastaa tulisi pitää kurissa. Erittäin hyvä keino tähän on tuntea rajansa ja pitäytyä niissä. Kaikkien käyttäytyessä fiksusti sekä asiaan kuuluvalla tavalla ja arvokkuudella, saadaan aikaan paljon parempi tunnelma kaikille sekä luodaan teekkareille mainetta vastuullisina ja älykkäinä kansalaisina.

Matti Ahola

Sisälmys

Julkaisija

Sähkökilta
Korkeakoulunkatu 3
33720 Tampere
Puh: 03 - 3115 2273
Fax: 03 - 3115 3779
skilta@skilta.cc.tut.fi
<http://skilta.cc.tut.fi/>

Päätoimittaja

Matti Ahola
paatoimittaja@skilta.cc.tut.fi

Taitto

Jouni Aaltonen

Toimituskunta

Päivi Ijäs
Leena Jaatinen
Otso Karhu
Joni Käki
Mari Marjamäki
Ari Moilanen
Iiro Nyqvist
Emilia Olkanen
Meri Partio
Karoliina Salminen
Mari Santala
Milja Savela
Jarno Selänpää
Hanna Silén
Kalle Sistola

Kuvat

Jouni Aaltonen
Matti Ahola
Stephanie Davis
Veera Höglund
Päivi Ijäs
Otso Karhu
Anssi Lahtinen
Meri Partio
Maria Salonen
Jaro Suuronen

Kansi

Otso Karhu

Painopaikka

Multiprint Oy, Tampere
painos 350 kpl

Pääkirjoitus	2
Sisälmys	3
Kaksi KooVeetä	4-6
Festariraportti: HWF	7
Osastonjohtaja Kettunen	8
Puheenjohtajan palsta	9
Etanolin vaikutus ihmisen kävelyyn	10-11
KoneCup	12
Potut pottuina	13
Vaihtosähköä	14-15
Fuksivastaavien täripit	16
Piikalikka & renkipoika	17
Neverending story	18
Sähkökimma ja sähkökundi	19

Jälleen kerran Sähkökillan tapahtumarikkaan syksyn polkaisi käyntiin Kooveen sauna Ylöjärven luonnonkauniissa ympäristössä. Perinteisten saunatoimintojen ohella luvassa oli jälleen hyviä hetkiä uusien ystävien ja vanhojen tuttujen parissa sekä vähän teekkarimaista verryttelyä kyykän ja kumpelaukso:n muodossa. Vaikka päivällä ilma näyttikin epävarmalta, oli varaus jälleen toiminut oivallisesti ja saunalla saatiin nauttia hyvästä ilmasta täysin rinnoin.

Kooveen leirikeskukseen alueen laajuudesta sekä monista ajanvietteistä johtuen voi Kooveen saunaa viettää monella tavalla. Väsyneinä takaisin arkeen palaillessa joidenkin kädet ovat ryppyisiä saunomisesta, toisten kimoilevat kyykkäämisestä ja jotkut taas tuntevat toistensa lämpimät kädet käsissään. Kooveen saunoja on siis yhtä monta kuin on kävijöitä, ja nämä ovat kahden ihmisen Kooveet...

OSA 1

Perinteinen Koo-Veen sauna alkoi omalta osaltani perinteisesti, eli minäsin myöhästyä bussista. Juoksemallahan ehti, joten pääsin kuitenkin kyytiin. Tunnelma bussissa oli riittävän tiivis, mutta laulua ei vielä tässä vaiheessa kuskin onneksi kuulunut. Tunnelma oli joka tapauksessa korkealla, ja mallasvirvoke tuntui maistuvan monille. Kuskin reittivalintoja ihmeteltiin, mutta yllättäen oikea soratie tulikin näkyviin mutkan takaa. Ilmeisesti oma kykyni havainnoida matkan etenemistä ei ole ollut kovin terävä aiempina vuosina.

Bussi kaartoi tutulle hiekkakentälle. Ensimmäisellä bussilla tullut porukka oli jo levittäytynyt alueelle. Nopeimmat olivat ehtineet pelaamaan kyykkää ja mölkkyä, nuotio-paikalta nousi ohut savu, ja saunomisen äänet kantautuivat rannasta. Fuksit kerääntyivät leimojen jakajien luokse, ja vanhemmat bussista purkautuneet katosivat kuka minnekin. Itse päätin ottaa löylyt irti kiukaasta nyt, kun siihen vielä oli mahdollisuus. Lauteilla oli mukavasti tilaa, ja laulukin irtosi saunojista luontevasti. Tuopin sisältö maistui ja kiuas tarjoili kuumaa kosteita löylyjä

alkuillan innolla, eikä puuttunut kuin vasta/vihta (yliviivaa murrealueesi mukaisesti). Kivijärven lämpötilaakin piti käydä kokeilemassa, ja virkistävää oli. Tietävästi kaikki selvisivät kuitenkin takaisin laiturille, joskin hieman sinertävinä ja paikallisesti kutistuneina.

Saunan ja uinnin jälkeen oli mikrolätty paikallaan, ja siinä sivussa meni ehkä jokunen ruokajuomakin. Muurikkalettujakin olisi tehnyt mieli maistaa, mutta taikina loppui kesken. Nuotio-ääressä kelpasi kaikesta huolimatta istuskella. Kauaa en kuitenkaan ehtinyt ruokaa sulatella, kun fuksit jo pakottivat osallistumaan kumpelaukso:oon. Kottikärryn sisärenngas sai taas kyytiä, kun maalin paikka vaihtui jatkuvasti. Lopputulokset jäi tuomarin lailla epäselväksi, mutta hauskaa ainakin oli.

Myöhemmin seurasi vielä arvonta, jossa tänäkin vuonna arvottiin vääriä

Alina bussivahdin rasittavassa virassa

numeroita (tai sitten minulle taas myytiin väärää numeroita). Juttelin vielä arvonnän jälkeen saunan lämmittäjien kanssa, jotka ihmettelivät muun muassa miksei punainen kaverimme KoRK ole enää vuosiin järjestänyt Koo-Veella mitään. Lisäksi he muistivat hyvin saunaillan 90-luvulta, jolloin lämmittäjille ei ollut varattu tarpeeksi juomaa ja kiukaat olivat meinanneet kylmetä heti alkuyöllä. Tämän vuoden isäntä sitä vastoin sai kiitosta toiminnastaan, kuten Sähkökilta muutenkin.

Ylöjärveltäkin on pakko lähteä aikanaan, ja yön toinen paluubussi kutsui jo minua. Tietysti melkein myöhästyin myös tästä bussista, mutta onneksi kuski ei suostunut lähtemään ilman muovipussien jakajaa, eli minua. Paluumatka sujui vauhdikkasti, ja laulussakin löytyi: Meillä oli taas pitkää aikaa hauska setä bussikuskina. Teekkarihymnikin laulettiin, kun vuorokausi vaihtui kesken mat-

kan. Öinen Hervanta otti meidät hiljaisena vastaan bussin pysähtyessä Obeliskille. Kaikki katosivat omiin suuntiinsa - monet väsyneinä, mutta varmasti iltaan tyytyväisinä. Vuoden suurin saunailla oli ohi.

Otso Karhu

OSA 2

Perhosentoukat möyriivät mahanpohjassani kun astelin jälleen kerran Skiltaan, jossa olin jo täysi touhu päällä koska en ollut ainoa joka oli lähdössä ensimmäisellä bussilla Kooveelle. Ensimmäisestä bussista huolehtiva opintovastaava Alina teki vielä viime hetken järjestelyjä jotta kaikki tärkeä tulisi mukaan ja muut latasivat virvokkeita ja henkisiä akkujaan illan koitosta varten. Itse otin kameran esille ja aloin räpsä tdistusaineistoa. Jotkut olivat jopa niin iloisia että poseerasivat ja pyysivät minua kuvaamaan itseään.

Kun viimeisetkin virvokkeet olivat sekoitettu virvokkeisiin oli aika siirtyä obeliskin luona jo odottavaan bussiin. Jännitti. Bussissa oli yllättävän suuri osa fukseja, mutta vanhemmatkin polvetkin olivat edustettuna ja pitivät puolensa kun rasputtimet otettiin esiin ja aloitettiin laulamaan. Suosituimmat laulut kaikkasivat komeasti koska bussissa oli tasapainoinen kokonaisuus, eli paikalla oli sopivasti sekä taito- että voimalaulajia.

Perillä ollaan, täysi hälinä päälle

Koska kaikki hyvä päättyi aikanaan, saapui bussi Kooveen leirikeskukseen ja oli aika siirtyä ulos, jossa jo Skillan kovasti uurastanut isäntä Teemu, emäntä Leena ja heidän ihkauudet apulaisensa Ari ja Mari jo odottelivatkin palvellakseen ensimmäisiä. Eipä mennyt aikaakaan ennen kuin vanhemmat opiskelijat saavuttivat nestetasapainon ja alkoivat

kasaamaan kyykkä- ja mölkkykenttiä sekä opettamaan sääntöjä innokkaimmille fukseille. Itse keskityin kuvaamiseen ja sen ohessa neuvoin pelien saloja kiinnostuneille ja vastailin kysymyksiin pelien syvimmästä oleuksesta. Ilma oli paikan päällä loistava vaikka bussiin astuessa maailma näytti syksyisen ikävältä. Tosin syynä saattaa olla myös se että seurasta huokuva hyvä mieliala väritti taivaani ruusunpunaiseksi.

Aika lensi ja eipä aikaakaan kun seuraava bussi saapui tuoden uusia iloisia ihmisiä seuraamme, ja todella mukavaa seuraa sieltä tulikin. Kun pahin sähellys oli ohi ja porukka hajaantunut saunaan, syömään taikka pelaamaan, aloitin itsekin pölökyn pelaamisen. Vastoin aikaisempia vastaavia tapauksia, tällä kertaa jopa osuin palikoihin. Tässä vaiheessa alkoi minunkin mielialani parantua entisestään, koska olin hyvässä seurassa tekemästä kaikkea mukavaa. Ja kumipelausISOakin oli nautinnollista seurata, kun ei ollut itse vaarassa jäädä kasan alimmaiseksi.

Kukkulan Kuningas

Lopulta uteliaisuuteni kukkulalta kuuluvia ääniä kohtaan kasvoi liian suureksi ja lähdin selvittämään metelin alkuperää. Kävi ilmi että suurin osa desibeleistä oli lähtöisin muurinpohjalettuja paistelevasta rahastonhoitaja Krissestä ja penkeillä istuvasta sekakuorosta. Lettutaikinan loppuessa alkoi riehakkaampi väki etsiä toimintaa ja ainoastaan pieni porukka jäi nuotion loimuun kauniin tähtitaivaan alle nauttimaan seurasta. Lisäksi paikalle eksi 'teatteriseurue' joka alkoi näytellä ja arvuutella yleisöltä mitä elokuvaa tai näyttelijää he esittivät.

Kauniin päivän päätteeksi meidät yllätti pieni sadekuuro jolta menimme piiloon huvimajaan, jossa vietimme loppuyön seurasta nauttien ja lauleskellen Annan ja lapsien sekä

lastenlapsien kanssa.

Kun sitten edessä oli paluu arkeen ja uusista ystäväistä eroaminen yön pimeydessä, oli tunnelma haikea. Olin toivonut että näin täydellinen ilta olisi voinut jatkua vielä pidempään: Että hyvää tunnelmaa ja ihanaa seu-

raa olisi riittänyt loputtomiin. Mutta vaikka olo oli väsynyt ja surullinen jäi silti illasta todella paljon hyviä muistoja, joita hymyillen muistelin ennen nukahtamistani.

Matti Ahola

FestariRaportti: HWF

Herkkuviinifestarit, tuo jokasyksyinen eurooppalaisen juomakulttuurin tuulahdus, vietettiin jälleen hyvään aikaan S-talon sisäpihalla. Festareiden anti eroaa totutusti hiukan

valtion alkoholimonopolin tarjoamista tuotteista, ja tuoreista maku-elämyksistä kiinnostuneita olikin paikalla kunnioitettava määrä. Myös hinta sopi kenen tahansa kukkarolle, joten oli yllätys että todellisia epämääräisten tisleiden asiantuntijoita paikalla ei tavattu.

Mitä sieltä sai?

Monet eri tahot olivat saapuneet paikalle tuotteineen ja alueella sai viinien lisäksi nauttia myös hienostuneista alkupalloista ja live-musiikista. Alkuperäinen tarkoitukseni oli tutustua festareihin vain päällisin puo-

lin ja rientää sitten tutumpien alkoholien pariin, mutta kiinnostavat maut ja mukava seura saivat viipymään paikalla pidempäänkin.

Maultaan miellyttävimpiä aineita lienevät olleet Hiukkasan maukkaan hedelmäinen tuote, TVIKin asiallinen perinteinen viini sekä jollain perverssillä tavalla TeLEn hiiväkäsittelyn läpikäynyt mummon marjamehu. Erikoismaininnan antaisin Skillan melko hyvän viinin ja mainioiden alkupallojen yhdistelmälle.

Erikoisuusosastolta löytyi tänäkin vuonna kiinnostavia kokeiluja, joista päällimmäisenä mieleen jäivät Setien pirteän kurkkuinen ja ytimekkäästi nimetty herkkuviini sekä Autekin brutaalihkon miehekäs tabasco-tutkielma, jota kannattaisi kokeilla normaalin käytön lisäksi chilikastikkeen raaka-aineena. Edellisiä perinteisempään ratkaisuun olivat päättyneet Blebeijit, joiden juoma oli jonkinlai-

nen kokeillun ja hyväksi havaitun kolmitolppaisen avosammioissa kypsytetty muunnelma.

Lopputulokset

Viinejä arvosteltiin toki myös virallisemmalla otteella. Yleisöäänestyksen voitti myös tuomariston makuun sopinut Hiukkasan juoma, mutta tuomarit valitsivat parhaaksi viiniksi nimenomaan viinimäisyysensä vuoksi TVIKin tuotteen. Voittajat saivat palkinnoksi viinipoppaan, jota tuottosten perusteella olisivat enemmän tarvinneet muutama muut kilpailijat.

Kaiken kaikkiaan festareista jäi ainakin kuvainnollisesti hyvä maku, eivätkä suhteellisen tasalaatuiset käymistuotteet aiheuttaneet ruoansulatuksellekaan minkäänlaisia ongelmia.

Iiro Nyqvist

Herkkuviinifestareiden arvoisa raati

Osastonjohtajaksi osastonjohtajan pa

ä ö

ö

1. Miltäs nyt tuntuu?

Hmm...ai että miltä nyt tuntuu? (tiukkaa mietintää) Mietin, että mites nyt näin pääsi käymään. En ole koskaan varsinaisesti halunnut tai kuvitellut itseäni osastonjohtajaksi. Toisaalta jonkun täytyy asiat hoitaa.

2.a) Luennoitko vielä Sähkömagneettiset kentät ja aallot 1:n ja 2:n ensi keväänä?

Kyllä varmaan. Tosin tenttien tarkastus tulee nopeutumaan, sillä osa tentteistä täytyy antaa assistenteille tarkastettavaksi.

b) Kauanko olet luennoinut kyseisiä kursseja?

Vuodesta 1987 lähtien, tosin olen ollut ulkomailla siinä välissä (USA 1990-1991, Englanti 1992).

c) Mikä on luennoinnissa mukavinta?

Peruskurssien (SMG 1&2) luennoilla käy paljon opiskelijoita, mikä on mukavaa. On myös hienoa nähdä, kun opiskelijat oivaltavat opetettuja asioita.

d) Entä ikävintä?

Aikaiset aamuhätykset, sillä olen huono heräämään aamulla. Tästä syystä saattaa munata ja harmitaa, jos tulee luennolla puhuttua väärää asioita.

3. Eroaako osastonjohtajan päivä päivästä ennen osastonjohtajuutta?

No, öisin tulee nukuttua entistä vähemmän. Tosin se johtuu 2kk pojastani, joka valvottaa minua öisin.

4. Milloin tiesit, että SMG on "sun juttus"?

Itse asiassa SMG:tä ei varsinaisesti ollut silloin, kun itse opiskelin. Pohjanvirran Armo tuli sitten sanomaan, että ala olisi olemassa ja sille tarvitsisi tehdä jotain. Matematiikasta olen tykännyt aina ja SMG:ssä siihen on vielä sekoitettu fysiikkaa sopivana kombinaationa.

5. Paras muisto omilta opiskeluvuosilta.

Ensimmäisinä opiskeluvuosina opiskelu oli "järkyttävä" kokemus, sillä tavoitteenani oli ymmärtää kaikki, mitä minulle opetettiin. Menin siitä sekaisin, kunnes tajusin vasta viimei-

sinä vuosina, että opetettu oli mahdollon ymmärtää ja opetusmateriaali oli virheellistä. Vika olikin systeemisissä, ei minussa!

6. Oletko tyytyväinen sähköosaston opetuksen laatuun?

(Hetki pohdintaa...) Minulla on haave, että yliopisto-opetus organisoidaisiin siten, että oppilaat oppisivat eivätkä vaan selviytyisi. Olisi hienoa, että alkuvaiheen innostus kasvaisi, eikä harmaa arki valtaisi heti. Oppiminen ja oivallus... En osaa varmasti sanoa, onko opetus tällä hetkellä kohdallaan. Se saattaa nyt olla paras, mitä se voi olla, mutta toisaalta on vaikea sanoa.

7. Osaatko vastata sähköläiselle mitä laulusta tuttu kavaletti tarkoittaa?

Minulle tulee mieleen salkkuarmeija 80-luvulla. Osalla oli Kavalet-merkkiset salkut. Mikontalon kohdalla bussista nousi ulos "kavalettiarmeija" salkkuineen. Kai se oli jonkinlainen aikuisuuden merkki, osa kulki sitten taas risojen reppujensa kanssa.

8. Terveiset sähkötekniikan opiskelijoille.

Minun kokemukseni ja parhaan ymmärrykseni mukaan TTKK:lta on mahdollisuus ihan mihin vaan. Itse aikoinaan mietin, millaisia muut yliopistot (Suomessa ja ulkomailla) ovat - onko jotain mistä ne puhuvat ja mitä ne tietävät mitä täällä TTKK:lla ei tiedettäisi. Nyt kun on kiertänyt maailmaa, huomaa, että Hervannan metsissä tiedetään kaikki sama kuin muualla maailmassakin.

Mari Marjamäki
Meri Partio

Puheenjohtajan palsta

Syksyinen tervehdys kaikille!

Tätä PJ:n palstaa kirjoittaessani kylmä viima kiusaa kaikkia ulkona liikkuvia ihmisiä (ja miksei muitakin eläviä ;). Samalla tulee mieleeni ajatus kietoutua paksun viltin sisään lämmittelemään luitani kylmältä syksyn viimalta - taas hyvä tekosyy jäädä kotiin kyyhöttämään. Samaan aikaan koulumme eri tahot järjestävät erihenkisiä tapahtumia meille teekkarille ja teekkarimieli-sille. Ja suurin osa meistä jää vain kotiin istumaan.

Tällä hetkellä on kulunut reilu puoli vuorokautta siitä, kun teekkarilakki on virallisesti laskettu talvilepoon. Tässä hienossa tapahtumassa oli paikalla vain kourallinen ihmisiä koulumme kaikista opiskelijoista. Syynä tähän ihmiskatoon taisi olla kylmä ja kostea sää. Sikäli sääli, että kyseessä todellakin oli yksi teekkarihenkisimmistä tapahtumista, mitä koulussamme järjestetään. Tosin tämä ihmiskato näyttää olevan tämän hetken trendi-ilmiö, sillä huono sää näyttää "syövän" osallistujia lähes kaikista tapahtumista.

Miksi sitten tämä kova paasaaminen asiasta? Olin joitakin viikkoja sitten Teekkarisaunalla Alumni-tapaamisessa, jossa vanhat koulumme aktiivit/opiskelijat tapasivat toisensa pitkän ajan jälkeen. Voitte vain kuvitella kuinka mielenkiintoista oli kuunnella heidän juttujaan parinkymmenen vuoden takaa - paikalla oli henkilöitä, jotka olivat järjestäneet mm. koulumme ensimmäiset Bommarit. Puheista huomasin, että Bommarit ovat muuttuneet ja kehittyneet vuosien varrella. Tänä päivänä ei uskoisi, että Bommarit ovat joskus olleet muutaman sadan hengen pikku pippalot, jossa järjestäjät itse musisoivat Nylon Beatin sijaan.

Tapahtumia tulee, tapahtumia menee. Toivoisin vain, että te kaikki osallistuisitte itsellenne mielekkäisiin tapahtumiin ja tällä tavalla muokkaisitte ja kehittäisitte eri tapahtumia. Ei sitä koskaan tiedä, jos olette samalla mukana luomassa jotain uutta ja vielä 20 vuoden päästä järjestettävää tapahtumaa. Olkaa osa historiaa!

Mari Marjamäki
Sähkökillan puheenjohtaja

Kuutammo

- yksin, kaksin tai porukalla

Karvat

- no more shaving

Routainen maa

- ei se pudotus vaan äkkipysähdys

Passiivisuus

- onni suosii rohkeaa

Matemaattinen mallinnus: etanolin va

1. Johdanto

Idea tämän työn suorittamiseen syntyi jo fuksivuotemme wappuna (toukokuu 2001). Ajanpuutteen ja Suomen armeijan takia saimme kuitenkin toteutettua työmme vasta nyt, pitkällisen harkinnan ja huolellisen suunnittelun jälkeen.

Tavoitteenamme oli mallintaa etanolipitoista juomaa nauttineen henkilön rataa matemaattisella funktiolla käyttäen erilaisia parametreja. Työ edellytti kokeellista mitausta, sekä tulosten analysointia signaalinkäsittelyn ja Fourier-analyysin pohjalta. Lisäksi tarvittiin tietenkin koehenkilö, etanolipitoista juomaa sekä muutama hullu tiedemies, jotka ryhtyvät suorittamaan mittauksia.

Mikäli onnistuisimme löytämään humalaisen kulun matemaattisen funktion, voisi jokainen nyt turvallisesti nauttia baarissa juomia optimoidun määrän ilman, että hänen muodostamansa orgaaninen systeemi muuttuisi epästabiiliksi. Näin ollen seinään törmäämisen tai auton alle jäämisen riski tulisi huomattavasti pienemmäksi.

2. Työn taustalla oleva teoria

Kuten tunnettua, humalaisen ihmisen kulku muistuttaa sinifunktion kuvaajaa. Alkoholin määrä taasen vaikuttaa signaalin amplitudiin sekä taajuuteen. Lisäksi on otettava huomioon signaaliin vaikuttava satunnaistekijä, joka tunnetaan elektronikan piirissä kohinana. Työssä pyrimme selvittämään, kuinka amplitudi sekä taajuus muuttuvat kulun nopeuden, ajan ja nautitun alkoholin suhteen.

3. Työn suoritus

Työn suoritus tapahtui tekemällä Wäinölä 1:ssä sijaitsevaan kahden

hengen soluun mittausrata, jota pitkin koehenkilömme kulkisi. Mittaushenkilöstö otti tietyn näytteenottotaajuuden rajoissa koehenkilön paikan koordinaatit talteen. Koehenkilö kulki radan suunnilleen vakionopeudella päästä päähän aloittaen kävelyn täysin selvänä ja ottaen aina ennen seuraavaa kävelyä lasillisen etanolipitoista juomaa (n. 40% vol).

Näytteenottotaajuuden valinta tuli tehdä huolellisesti. Mikäli koehenkilömme kulun suurin taajuuskomponentti olisi yli puolet näytteenottotaajuudesta, tulisi tuloksiin laskostumista. Tämä tunnetaan myös Nyquistin kriteerinä. Nyquistin kriteeriä ei pidä sekoittaa Nyqvistin kriteeriin, joka puolestaan tarkoittaa että virvokkeenottotaajuuden on oltava tuplasti suurempi kuin muilla ihmisillä, muuten meiningissä tapahtuu laskostumista

3.1 Työssä käytettävä välineistö

Mittauksiin tarvitsimme vapaaehtoisen koehenkilön. Koska Vesku ei halunnut nimeään julkisuuteen, puhumme jatkossa nimettömästä koehenkilöstä. Lisäksi tarvittiin koehenkilön itse hankkimaa etanolipitoista juomaa, tässä tapauksessa viskiä. Sekuntikello oli myös tarpeen, jotta saimme määriteltyä henkilön paikan ajan suhteen. Lisäksi tarvittiin mittausrata, joka toteutettiin rakentamalla maalarinteipin avulla koordinaatisto.

3.2 Mittausten suorittaminen

Mittaukset suoritettiin kävelyttämällä koehenkilöä radan päästä päähän. Apurina mittauksissamme toimi vapaaehtoinen assistentti. Koehenkilö pyrki – huom, pyrkil – kävelemään radan vakionopeudella. Assistentti huuteli ”hep!” aina kahden sekunnin

välein, jolloin kirjasimme koehenkilön x- ja y-koordinaatit muistiin. Mahdollisten mittavirheiden takia koehenkilö suoritti kävelyn kolmeen kertaan. Kävelyn jälkeen koehenkilölle juotettiin kolme korkillista viskiä, jonka jälkeen odotettiin muutama minuutti ja toistettiin testi

4. Mittaustulokset

Koska varsinaiset mittaustulokset tai laskelmat eivät oikeasti kiinnosta ketään, eikä niiden väöntäminen kaavaeditorilla kiinnosta toimittajia, typistyy loppuosa työselostuksesta vapaan kolumnin muotoon.

Mittaustuloksissa kannattaa kiinnittää huomiota siihen, että koehenkilö kävelee vielä neljänkin drinkin jälkeen lähes suorassa. Ainoastaan maksimissaan 8 sentin poikkeamaa suorasta linjasta esiintyy, mikä voidaan laskea vielä kohinan piikkiin – selvin päin kävelyssäkin kun esiintyy tuo kolmen sentin poikkeama. Tästä voidaan helposti tehdä johtopäätös, että koehenkilömme on varsin kokenut käyttäjä ja soveltuu hyvin tähän testiin.

... kaavojen pyörittelystä voit lukea tarkemmin nettijatkosta ...

Lisäksi tulee ottaa huomioon, että testi on suunniteltu ja mitattu vain maksimissaan seitsemän annosta juoville (kertakäytön yläraja). Käytimme testissämme, koehenkilömme juomatottumuksista johtuen, normaalia ravintola-annoksia suurempia drinkkejä. (Baarien juomat ovat tilavuudeltaan n. 0.6 kertaa testijuomat). Ravintola-annoksissa mitattuna voidaan siis juoda 12 drinkkiä.

Esimerkki:

Kimmo Koneteekkari viettää suhteellisen koston illan Kantri Starissa juoden omien laskujensa mukaan 14 salmaria. Vaikka Kimmo kovana ryyppymiehenä pystyykin juomaan salmaria suhteellisen reippaaseen

ikutus ihmisen kävelyyn

Täydellinen työraportti kaavoineen ja taulukoineen:
www.skilta.cc.tut.fi > Sähkösanomat > Nettijatko

tahtiin, menee hänellä ryyppäämiseen kuitenkin aikaa 4 tuntia. Tuossa ajassa maksa polttaa Kimmon kokoiselta kaverilta noin 3.n paukun verran alkoholia. Kimmo ei kuitenkaan muista Yrjö Ympäristöteekkarin tarjoamaa olutta, jonka hän kittaa napaansa juuri ennen pilkun tuloa. Voidaankin olettaa, että Kimmolla on veressään vielä 12 ravintola-annoksen verran viinaa illan päätteeksi. Jotta tuo luku saataisiin konvertoitua meidän drinkkejämme vastaaviksi, täytyy se kertoa luvulla 0.6. Näin olen saadaan Kimmolle luku 7.2, mikä voidaan pyöristää 7:ään. Katsotaanpa nyt, miten Kimmolle käy kotimatalla Mikontaloon. Kimmon X-suuntaiseksi nopeudeksi arvioidaan keskimäärin 1 m/s.

Matka 1: Kantri Starista Tapsantorin eteen.

Kimmolta menee tähän matkaan aikaa reilun minuutin verran. Koska Kantri Starin pihamaa on varsin laaja, ei matkaan sisälly juurikaan törmäysriskejä. Kimmo onnistuu suhteellisen turvallisesti kävelemään koko matkan. Hoipertelun amplitudi on maksimissaan noin puoli metriä.

Matka 2: Tapsantorin edestä Mikontaloon.

Matka on huomattavasti pidempi ja riskialttiimpi. Aikaa tähän taipaleeseen menee Kimmolta miltei 10 minuuttia. Hoipertelun maksimi-amplitudi on käytännössä koko matkan ajan tuon edellä mainitut puoli metriä. Se ei tee Kimmosta vaarallista muiden tielläliikkujien kannalta. Vaaralliseksi hänet tekee hänen hoipertelunsa muuttuva taajuus ja äkillisiä muutoksia tekevä amplitudi. Kimmo on siis epälineaarinen, aikavariantti sekä arvaamaton.

Kimmo valitsee ensimmäiseksi kävelytien vasemman puoliskon. Tätä hän käyttää noin 100 metrin matkan. Käveltyään kolmasti penkan puolelle ja kerran katulamppua päin,

Kimmo päättää siirtyä kävelemään keskelle kevyen liikenteen väylää. Tuota hän jatkaa lopun matkaa kohti Mikontaloa.

Loppumatkan aikana Kimmo aiheuttaa lukuisia vaaratilanteita. Viidesti Kimmon askel vie aivan yllättäen polkupyöräilijöiden kaistalle. Mikäli kaistaa olisi kulkenut hurjalla vauhdilla kilpapyöräilijä, olisi Kimmo nyt mahdollisesti vakavan onnettomuu-

Hyvän tuurin jatkeeksi Kimmo löytää vielä ensimmäisellä yrittämällä oikean rapun. Hissiinkin hän pääsee kolhimatta itseään. Mikontalon ahtailla käytävillä Kimmo törmää vielä pariin kertaan seinään sekä kertaalleen naapurin oveen soittaen vahingossa kyljellään ovikelloa. Hänen onnekseen naapuri on tulossa samanlaisessa kunnossa kohti Mikontaloa. Loppujen lopuksi Kimmo pää-

den uhri. Tällä kertaa hänet kuitenkin pelastaa se, että ketään polkupyöräilijää ei tullut vastaan koko matkan aikana. Ylittäessään Teekkarinkatua (liikenneympyrän kohdalla) Kimmo kävelee vahingossa liikenteenjakaajan yli, törmää liikennemerkkiin ja teloo nivusensa.

Matka 3: Mikontalon pihasta omaan kämppään.

Mikontalon piha on Kimmon onneksi suhteellisen tilava. Kimmo pääsee kuin pääseekin turvallisesti pihan poikki välttäen kuin vahingossa kompastumisen mattotelineeseen.

see jollain ihmeen konstilla huoneeseensa, tiputtaen vain kolme takkia naulakosta.

Kaikki tässä esimerkissä esiintyvät henkilöt ovat kuvitteellisia. Mahdolliset yhteydet todellisiin henkilöihin ovat sattumaa!

Kalle Sistola

Iiro Nyqvist

Nimettömänä koehenkilönä: Vesku

Lisäksi kiitokset ajanottajana toimineelle Akulle!

Skillan taival KoneCupissa

Voi morjens!

Kone-cup vietettiin tänä vuonna 26.9 torstaina bommareiden aamuna. Urheilu- ja fair play -hengestään tuttu Skilta myös kokosi oman joukkueensa tähän leikkimieliseen jalkapalloturnaukseen. Aamupäivän lohkot oli jo pelattu, kun saavuimme puolenpäivän aikaan valmiina suureen urheilujuhlaan. Edessämme oli kolme alkulohkon peliä ja usko paikkaan jatkopeleissä oli kova.

Ensimmäisenä Skiltaa vastaan asettui Tarakin joukkue. Skillan maalinteko alkoi lupaavasti kun saimme "tyttömaalin" ja tämän vuoden sääntöjen nojalla saimme tästä hyvästä kaksi pistettä. Peli kuitenkin sai odottamattoman käänteen, kun vastustaja käytti halpamaisesti hyväksi fair play -henkeämme laittamalla pallon tyhjään maaliin maalivahtimme huolehtiessa telomastaan vastustajasta. Skillan peli meni tästä hetkeksi sekaisin ja Taraki nousi yllättävään 3-2 johtoasemaan. Loppuhetkillä kuitenkin kokosimme taistelutahtomme ja raivoisan hyökkäyksen jälkeen, kun kummankin joukkueen pelaajia alkoi olla nurin kuin laonnutta viljaa syysmyrskyn jälkeen, pallo lopulta upposi Tarakin maaliin ja peli oli tasan. Tuomari lupaili pienen painostuksen

jälkeen meille voittoa 3-3+, jonka piti ratkaista loppupelipaikka tasatilanteen sattuessa.

Toista peliä odotellessa saimme joukkueeseemme yllättävän vahvistuksen, kun kotimatalla ollut eka-luokkalainen Tuukka värvättiin mukaan. Pienen harjoittelun jälkeen joukkueemme uusi jäsen oli valmis astumaan remmiin. Tuukan johdattamana astelimme kentälle kohtaamaan Hervannan ZSKA:n. Skilta olikin aivan lyömätön ja saimme murskavoiton 5-0 joukkueemme yltyessä maali-iloitteluun. Turvallisuussyistä menetimme Tuukan erätauolla, mutta Skillan jalkapallojoukkueen siemen noin vuodelle 2015 on ehkä jo kylvetty; Toivottavasti harjoittelua varten luovutettu pallo on ahkerassa käytössä.

Viimeisessä ottelussa väsymys alkoi jo hieman painaa päälle, kun pelasimme viimeiset ottelut peräkkäin. Vastaamme asettui Punakone ja vaikka alussa näytti, että ottelu olisi täysin läpihuutojuttu, peli osoittautui kuitenkin varsin värikkääksi. Ensin vastustajan maalivahti joutui hieman kaltoin kohdelluksi, jonka johdosta osoitimme jälleen fair play -henkeä kun rikkoja meni omaehtoisesti

jäähyllä. Sitten tuomari alkoi jakamaan pilkkuja muka liian vakavasta pelistä ja lopulta lahjoitimme vielä yhden bonusyrityksen pilkulta. Tapahtumien johdosta vastustaja näyttikin uhkaavasti saavuttavan johtoasemamme, mutta aika oli meille suosiollinen ja puolustuksen pitäessä pintansa lopputuloksena oli 3-2 voitto Skillalle.

Alkulohko päättyi Tarakin kanssa tasapisteisiin, kun meille luvattua plussaa ensimmäisestä ottelusta ei löytynytäkään pöytäkirjasta. Yhteisymmärryksessä päädyimme ratkaisemaan jatkopaikan rangaistuslaukauksilla. Huikaisevista suorituksista ja mahtavasta yhteishengestä huolimatta jatkopaikka karkasi käsistämme tuloksen ollessa 3-4 Tarakille. Tästä masentumatta siirryimme jälkipelieihin ja Bommareihin valmistautumiseen. Ja mitä jäi päivästä käteen: osalle tuli hiki ja lähes kaikille vammoja, mutta kivaa oli!

Joukkueessa pelasivat:
Jarno(kapteeni), Juhis, Eetu, Make, Antti, Teemu, Joonas, Hese, Leena, Miika, Kati ja Tuukka

Miika Aitomaa
Kati Kettunen

Potut pottuina

Syksy on tullut ja hyvinsyödyn(?) kesän jälkeen on taas aika totutella opiskelijabudjetille sopivaan ruokavalioon. Jauhelihakastike spagetin kera on varmasti suosittua opiskelijaruokaa, mutta vaihteeksi voi kokeilla vaikkapa maukasta tonnikalakastiketta sen spagetin tai pastan kera. Tonnikalakastike on tosi nopea ja helppo valmistaa eikä se liaksi rasita kukkaroakaan!

Kastiketta varten tarvitset

1 sipulin

1 purkin tonnikalaa vedessä

1 purkin tomaattimurskaa

½ - 1 purkkia ranskankermaa tai tuorejuustoa

Mausteita maun mukaan. Ainakin suolaa kannattaa käyttää. Lisäksi sekaan sopivat mustapippuri sekä erilaiset yrtilmausteet kuten oregano ja basilika..

Ja eikun kokkaamaan...

Laita paistinpannu kuumenemaan. Lorauta sille öljyä tai laita kunnan nokare voita ja kuullota sipulit. Lisää tomaattimurska ja anna tomaatti-sipuliseoksen hautua hetken. Sitten voitkin heittää sekaan tonnikalan liemineen tai ilman. Jos haluat ruokaisampaa kastiketta, kannattaa tonnikala valuuttaa. Sekoittele puuhaarukalla ja anna tonnikalan lämmetä hetken ennen kuin lisäät joukkoon ranskankerman tai tuorejuuston hyvin sekoittaen. Anna kastikkeen hautua viitisen minuuttia miedolla lämmöllä. Viimeistään tässä vaiheessa kannattaa laittaa lisäkkeeksi tarkoitettu pasta kiehuun, jottei tarvitse valmiin kastikkeen kanssa odotella nälän kurniessa vatsassa. Mausta kastike vielä lopuksi haluamallasi tavalla.

Kastike sopii tarjottavaksi erilaisten pastojen kera. Jos perinteinen spagetti alkaa kyllästyttää, kannattaa kokeilla vaikka nauhapastaa tai erilaisia makaroneja. Tarjolla on tuotteita aina pinaatti- tai ruismakaroneista kivoihin kuviomakaroneihin =)

Päivi Ijäs

Vaihtosähköä...

...Ranskassa

Ranskaan?? Miksi ihmeessä lähdet Ranskaan? Tällaisia ihmetteleviä kysymyksiä sain kuulla koko viime kevään kun kerroin lähteväni Ranskaan vaihtoon ensi lukuvuodeksi. Ranskaa luin TTKK:lla ainoastaan alkeiskurssin verran eli hyvä kielitaito ei tosiaanakaan ollut syy lähteä juuri kyseiseen maahan. Ehkäpä juuri halu oppia sellaista kieltä, jota jokainen ei osaa, oli yksi syy monien muiden joukossa. Lisäksi Ranska maana on jo nyt osoittautunut hyvin mukavaksi ja mielenkiintoiseksi paikaksi viettää ikimuistoinen vuosi. Vaihtoon lähteminen TTKK:n kautta on todella helppoa ja tällaista tilaisuutta nähdä ja kokea maailmaa oli vaikeaa olla käyttämättä hyväksi.

TTKK:lla opiskelin sähköllä pääaineenani lääketieteellinen tekniikka kolme vuotta ennen lähtöäni. Täällä olen kuitenkin kirjautunut telecom-laitokselle, jossa opiskelen signaalinkäsittelyä ja tietoliikenteenkäsitteitä. Näistä olisi tarkoitus saada aikaiseksi sivuaine, mutta kurssien hyväksyttäminen Suomessa on sitten aivan toinen asia. Edellyttäen toki ensin tenttien läpäisemistä täällä Ranskassa.

Humanismia ja liikuntaa

Opiskelujärjestelmä Ranskassa on todella erilainen kuin Suomessa. Täällä kaikki opiskelevat yhteisesti perusaineita kaksi ensimmäistä vuotta, jonka jälkeen he voivat arvosanojensa perusteella pyrkiä tietyille laitoksille opiskelemaan. Kolme seuraavaa vuotta opiskellaan sitten tätä valittua opintosuuntaa. Kursseihin kuuluu ”ammattiaineiden” lisäksi paljon humanistisia aineita sekä liikuntaa, joka on myös kaikille pakollista. Mitään valinnanvaraa kurseissa ei ole, vaan kaikki käyvät samat kurssit samaan aikaan valmista lukujärjestystä seuraten. Vaihto-opiskelijoiden ei tarvitse näin tarkasti seurata tiettyä kaavaa, vaan itsekin olen valinnut kurseja

sekä kolmannelta että neljänneltä vuodelta. Kurssien päällekkäisyys tulee kyllä sitten väistämättä eteen, varsinkin kun lukujärjestys vaihtuu viikoittain eli samat aineet eivät tosiaankaan ole samaan aikaan joka viikko. Lisäksi kun luentsalit, jotka siis nekin vaihtuvat samalle kurssille viikoittain, saa usein tietää vasta edellisenä iltana, on aikamoinen sekasotku valmis ja tyhmä vaihtari kehnolla ranskankielentaidolla entistä enemmän sekaisin.

Välillä luennoilla istuminen tuntuu kyllä aika turhalta vielä tässä vaiheessa, koska profan puheesta ym-

pääkipuna. Tätä oloa voi tietenkin helpottaa maistamalla hieman paikallisia viinejä, joita saa pullon alle kahdella eurolla. Ruokakaupoissa joutuu vieläkin katsomaan kahdesti hyllyjä uskoakseen, että sieltä saa tosiaan ostettua kaikki väkevätkin viinat viinien lisäksi.

Autolla Italiaan

Tällä hetkellä olen ollut Ranskassa seitsemän viikkoa, mutta varsinaista koulua on ollut vasta kaksi viikkoa, joten hirveän tarkasti en vielä osaa

Ven (vas.), Stephanie, Karoliina ja Kati Annecyssä

märtää noin joka viidennen sanan (eikä tietenkään niitä olennaisimpia termejä) ja samalla pitäisi yrittää tehdä muistiinpanoja ja ymmärtää asia. Samoin laskuharjoitukset ovat todella kurinalaisia ja tiukkoja tilaisuuksia, joissa kaikki laskevat kiltisti ja ahkerasti koko harjoitusten ajan. Mutta kyllähän se on mukavaa huomata, että niitä samoja sähkömagneettisia kenttiä ja aaltoja ne ranskalaisetkin joutuvat opiskelemaan. Intensiivisen kuunteluyrityksen huomaa kyllä sitten illalla suurena väsymyksenä ja

paikallisista systeemeistä kertoa. Mi-hinkään kiltatoiminnan tapaiseen en ole vielä törmännyt puhumattakaan mistään tutoreista, joita kieltämättä olen kyllä kaivannut. Ennen koulun alkua kävin neljän viikon ranskan intensiivikurssin, jolle lähes kaikki vaihtarit osallistuivat. Kurssin aika oli kyllä aivan mahtavaa, kun tutustui uusiin ympäri maailmaa kotoisin oleviin ihmisiin ja kulttuureihin. Bileitä oli tietenkin joka ilta ja viikonloppuisin kävimme retkillä mm. Alpeilla ja St. Tropezissa. Kurssin jälkeisellä

lomaviikolla kiertelimme Italiaa autolla pienemmällä porukalla.

Ai suomea vai?

Suomenkieltä ei juuri kukaan ole aikaisemmin kuullut ja monet luulevat suomen ja ruotsin olevan lähes sama kieli. Jos tämän väärinkäsityksen korjaa, he tietävät, että sehän on sitten kuin venäjä. Muutenkin suomenkielen erilaisuuden muista kielistä on saanut moneen kertaan hammasta purren huomata, varsinkin kielikurssilla miettiessään kuumeisesti mitähän joku sana mahtaa tarkoittaa. Kurssikavereilleni kun ymmärtäminen on hieman helpompaa kun he puhuvat enimmäkseen äidinkielenään espanjaa, portugalia tai italiaa, jotka nyt ovat kuitenkin hieman lähempänä ranskaa kuin suomi.

Lisää kuulumisia seuraavassa numerossa. Hyvää syksynalkua ja opiskeluintoa kaikille ja saa pitää yhteyttä!

Karoliina Salminen
Lyon, Ranska

...Meksikossa

Hyvät Sähkösanomien lukijat; terveisiä Meksikosta, Monterreyn kaupungista. Olen Milja Savela, sähköltä, (mahtaako kukaan minua enää muistaakkaan?) ja vietän kolmatta lukuvuottani vaihto-opiskelijana kaukaisessa Meksikon maassa. Päätin lähteä vaihtoon ihan siitä syystä että en kahden vuoden jälkeen tiennyt mitä haluaisin opiskella TTKK:lla ja muutenkin aloin kaivata vaihtelua teekkarielämäni. Lähdin vaihtoon KV-toimiston vaihto-ohjelman kautta. Niistä voi käydä kysymässä pääraهنnuksen toisesta kerroksesta.

Kulttuurisokki

Kaupunki jossa asun on 5-6 miljoonan asukkaan suurkaupunki, joka sijaitsee vuoristoisella seudulla melko lähellä USA:n rajaa. Opiskelen eräässä Meksikon suurimmista yliopistoista. Koulumme nimi on Monterrey TEC ja se on hyvin arvostettu sekä kallis yliopisto, kuten voi havaita. Koulun sivut löytyvät osoitteesta www.mty.itesm.mx.

Ensimmäiset viikot kuuluivat ihan kaikkea uutta ihmetellessä ja tutkiessa. Ihmiset näyttävät erilaisilta ja osittain myös käyttäytyvät eri tavalla kuin Suomessa. Yleisesti ottaen kaikki ovat hyvin ystävällisiä ulkomaalaisille. Tullessani osasin hiukan espanjaa käytyäni puolen vuoden tehokurssin TTKK:n kieli-keskuksessa ja täällä ollessani olen opiskellut lisää jo kaksi kuukautta, ja olen oppinutkin melko hyvin.

Dos cucarachas simpaticas

Aluksi asuin viikon koulun asuntolassa mutta se ei ollut kovin mukava paikka; miehet ja naiset eri rakennuksissa, vierailut kielletty, alkoholin

Tässä kuvassa Milja laulaa Viron laivalla mutta eiköhän Meksikossakin ole tullut laulettua. Onhan 'Aikuinen nainen' itseasiassa alunperin espanjankielinen 'La Maldita Primavera'.

tuonti ja nauttiminen kielletty sekä ympärivuorokautinen vartiointi. Tunsin oloni hyvin turvalliseksi mutta en mukavaksi. Meksiko on erittäin vahvasti katolinen maa ja täällä ollaan hieman liian konservatiivisia suomalaiseseen makuun.

Uusi asunto löytyikin pian joten kampeet pakattiin ja muutettiin omaan kotiin. Nyt asun sulassa sovussa kahden suomalaisen pojan kanssa. Pojat opiskelevat TTKK:lla, Koneella. Söpu on siitakin huolimatta säilynyt ja päätettiin Meksikon vuoden ajaksi unohtaa vanhat kaunat. Niin mahtuu samaan lasiin kaksi punaista ja yksi sininen hammasharja. Pyykkinarulla riippuu kahdet KORK-kalsarit ja yhdet salamattisiliivit sovussa ja rinnakkain.

Mezcalia ja tequilaa

Vaikka konservatiivisia ollaan, on kaupungin yöelämä hyvin vilkasta ja railakasta. Erittäin hyviä kotibileitä olemme myös löytäneet ja pitäneet. Salsa on hyvin vaikea tanssi ja sitä en ole oppinut oikein hyvin vaikka Meksikon pojat sitä on yrittänyt opettaa. Tequila on maineensa veroista, käytettävä suljetussa tilassa, pieninä annoksina... Meksikolaiset ovat yleensä ottaen oikein mukavia. Kyllä minä täällä viihdyn!

Viimeisenä vielä pyyntö kaikille Sähkösanomien lukijoille: Olkaa ystävällisiä kaikille ulkkareille! Ottakaa ne mukaan leikkiin ja jutelkaa niille, niin ne viihtyy paremmin ja niille ei tule ikävä kotiin. Yksi hyvä ystäväni, Juan Carlos, oli viime kevätlukukauden TTKK:lla vaihdossa ja hänellä oli ollut hauskaa Suomessa. Bommareita ja Wappua muistellaan ikävöiden ja hiukan naureskellen. Miten ihanaa!!!

Milja Savela
Monterrey, Meksiko

Fuksivastaavien tärpit

Syksy on kohta jo puolivälissä, mutta fuksivuotta on vielä jäljellä reilusti yli puolet. Toivottavasti olette kaikki päässeet jo hyvään vauhtiin opiskelussa, oheistoimintaa kuitenkin unohtamatta. Tuskin moni jaksaa koko aikaa puurtaa opiskelujen parissa, vaikka niihinkin aikaa saa menemään. Ensimmäinen vuosi kannattaa kuitenkin rauhassa totutella uuteen kouluun ja opiskeluun, joka kuitenkin eroaa aika paljon lukiossa totutusta.

Vaikka kaiken maailman bileitä ja muita tapahtumia näyttääkin ainakin alkusyksystä olevan melkein joka päivällä, niissä kaikissa tuskin kukaan jaksaa käydä. Kannattaakin käyttää tutoreita ja muita vanhempia opiskelijoita hyödyksi ja tiedustella, että mitkä niistä ovat käymisen arvoisia. Fuksijaoston tapahtumat kannattaa ainakin kiertää, saahan niistä fuksipisteitäkin. Joulua kohti tapahtumat vähenevät, ja wappua lähestyttäessä niitä alkaa taas olemaan reilusti enemmän. Eli talvella on hyvää aikaa opiskella, tai tehdä mitä kukin ikinä haluaakaan.

Fuksipisteistä ei kannata ottaa mitään ahdistusta, vaikka lehdissä silloin tällöin kerrotaankin, että joillekin on niinkin käynyt. Pääasia, että kaikilla on hauskaa. Ja kyllä sen 180 pistettä saa kuitenkin suhteellisen kivuttomasti kokoon, jos edes vähän viitsii yrittää. Ne jotka eivät sitä wappuun mennessä ole saaneet kokoon, tuskin ovat kovin moneen tapahtumaan osallistuneet. Eikä koskessa kastautuminen välttämättä kaikkia edes kiinnosta.

Vajaaksi jäänyttä pistesaalista voi kompensoida tekemällä wappuna fuksijäyviä. Vuosijuhlanakit ovat myös hyvä tapa päästä tutustumaan hienompiin tapahtumiin, lippuja kun yleensä on aika rajoitettu määrä myynnissä. Ja nakeistakin saa pisteitä muutaman kourallisen.

Laulukoe kaikkien teekkariksi ja

koskeen haluavien pitää kuitenkin suorittaa, sillä pitäähän teekkarin laulaa osata. Teekkarilakin saa kuitenkin viimeistään äitienpäivänä, mutta onhan se paljon mukavampi painaa päähän jo lakituksen yhteydessä wappuyönä. Skillan laulusaunanahan on perinteisesti juuri wapun alla, joten vielä on runsaasti aikaa harjoitella.

Haalaritiimikin saa kohta toivottavasti hommansa päätökseen, ja saatte upouudet sähkönsiniset haalarinne. Mainosten soitteleminen ei ole aina hauskaa eikä välttämättä kovin palkitsevaakaan puuhaa, mutta siinä vaiheessa tulee varmasti hyvä mieli kun saa pukea uudet haalarit päällensä. Bilejaoskin pääsee kohta testaamaan kykynsä, kun fuksivalan jatko-

bileet lähestyvät. Myös pikkujoulunsaunan näytelmä lähestyy uhkaavasti.

Jos jollain on jotain kysyttävää ihan mistä vain maan ja taivaan väliltä, passista on jäänyt joku kohta leimamatta tai haluaratte muuten vain jutella, niin Jarnon tavoittaa Skillasta päivystämästä tiistaisin 12-13 ja Hannan keskiviikkoisin 11-12. Ja kyllä me siellä aika usein muutenkin pyöritään.

Toivotamme kaikille hauskaa syksyn jatkoa kaikille tasapuolisesti. Otakaa ilo irti fuksivuodesta, se loppuu yllättävän nopeasti! Joulukuun on tätä kirjoitettaessa enää 81 päivää, ja wappuun vaivaiset 208 yötä.

Hanna Silen
Jarno Selänpää

Tapauksia syksyllä '02

- 17.10 Fuksijaoston lauluilta
- 29.10 Fuksivala
- 4.11 Nokia fuksi-iltama
- 5.11 Fuksijaoston fuksisauna
- 28.11 Bommarit
- 2.12 Pikkujoulusauna
- 24.12 Jouluaatto

RENKIPOIKA

Nimi: Ari Moilanen, alias Armo
Syntymäpaikka ja -aika: Jämsänkoski 18.5.1981

Kotipaikka: Isokyrö, kouluaikana asun Kangasalla

Harrastukset: Kilpatanssi ja pesäpallo, hifi

Kuinka Sinusta tuli renkipoika? Killan infossa jäi vaikutelma, että porukasta puuttui pohojalaan hullu.

Kaduttaako? Ei ainakaan mua....

Mitä mieltä olet Skillan toimihenkilöistä? ja isännästä? Mukava porukkaa, asialleen omistautuneita enemmän tai vähemmän. Isäntä puolestaan tekee itse järkyttävän määrän hommia, kiva niin.

Mitä ajattelet ensimmäisenä kun heräät? "Mitä hel....ä?"

Onko lasisi puoliksi täynnä vai puoliksi tyhjä? Puoliksi täynnä, kunnes sieltä ei tule mitään.

Mikä on sellainen asia, jota et tekisi mistään hinnasta? Se on vielä näkemättä.

Mikä on hulluin asia mitä olet tehnyt? Räjähdyttänyt kaverin kanssa

kaverin äidin vuorikilvet kymmenen metrin säteelle kotikonstein. Yritettiin tehdä saman kaverin kanssa nitroglyseriiniä, ei onnistunut.

Paheesi? Satunnainen tupakointi.

Tykkäätkö tanssia ulkona alasti vesisateella? Tykkään.

Miksei kissanruoka ole hiiren makuista? Kissat, joille annetaan

kissanruokaa eivät tiedä tuon taivaallista hiiristä.

Jos kuristat smurffia, minkä väriseksi sen kasvot muuttuvat? Valkoisiksi. Olettamus.

Renkipojan avautumista Marista: Mari on hauska tapaus, jonka kanssa kyllä tulee toimeen kunhan ei ole kiire. Rock.

PIIKALIKKA

Nimi: Mari Santala

Syntymäpaikka ja -aika: Tampere, 22.8.1982

Kotipaikka: Herwood-city

Harrastukset: Lumilautailu, rullaluistelu, taekwon-do (aina kun kerkee), yleinen häröily

Kuinka sinusta tuli piikalikka? Haastattelun tulos.. :) Hakijoitakin oli niin maan perskeleesti.

Miksi kiltahuone on räjähtäneen oloinen? Niin sitä sopii miettiä ... Mä oon niin *tanan laiska

Mitä mieltä olet Skillan toimihenkilöistä? ja emännästä erikseen? Koko Skillan hallitus muka-

vaa porukkaa ja juttu tuntuu lentävän. Leena (emäntä) on loistotyyppi, jolla on paljon hommia.

Mitä haluat opiskelujaltasi?

Paljon uusia kavereita (niitä on tullu jo aika lailla) ja paljon pileitä. No, aion mä opiskellakin..

Mitä teet kouluhommilta jäävänä vapaa-aikanasi? Koitan harrastaa jotain hyödyllistä ja ei-niin-hyödyllistä.

Kuka/Mikä on paras kaverisi?

Mun Jörgen "Jörkka" Tattipää (tyttöhamsteri) on helmi (En oo kieroutunut.) Paula myöskin (se ei oo hamsteri. kai? en oo ainakaan huomannu.)

Kolme asiaa jotka haluaisit muuttaa itsessäsi? Mun laiskuutta vois parantaa, voisin olla miljonääri ja voisin jättää sen viimeisen juomatta.

Olut, siideri vai jäykkä? Jäykkä siiderillä ja oluella. Mä otan kaiken mitä ilmaseks saa.

Mikä sinusta tulee isona? Suuri ja mahtava muodoton pallo.. Lähitulevaisuuden tavoite on päästä sähkötekniikan teekkariksi.

Piikalikan mielipide Arista: Rento poju, jolla juttua riittää.. Ja kaikin puolin helmi tyyppi.

Neverending story

... Sakari kuunteli vielä hetken miesten keskustelua ja lopulta kuuli pyöreähkön ja väsyneen herran sanovan missä pilkkahintaisia matkoja kaupattiin. Tämän sanottuaan pyöreähkö herra käski Adam Hussin pitää kiirettä, sillä saarelle olisi saapumassa suurehko joukko opiskelijoita, joita tulnaisiin käyttämään koe-eläiminä tulevassa kokeessa. Sakarin mielen valtasi karmaiseva muisto siitä illasta kun hänen vanhempansa katosivat. Mitä turput olivat oikein rahojen kavaltamisen lisäksi juonimassa ja kuka oli tuo pyöreähkö herrasmies? Asioita miettiessään Sakarin tarkkaavaisuus oli herpaantunut ja kun hän katsoi seuraavan kerran miesten pöytää kohti, olivat he kadonneet.

Sakarin ainoa johtolanka turppujen saaren löytämiseksi oli nettimatkatuomiston osoite, jonka hän oli miesten keskustelusta onnistunut kuulemaan. Sakari lähtikin paikalliseen nettikahvilaan varaamaan itselleen paikan saarelle. Uutuuskohteiden joukosta Sakari löysikin miesten kuvaukseen sopivan trooppisen saaren, jolle löytyi juuri yksi peruutuspaikka aivan pilkkahintaan. Lähtö oli vielä samana iltana joten Sakarille meinasikin tulla kiire, jotta hän ehtisi Rovaniemen kansainväliselle lentokentälle ajoissa.

Matkalla hän osti vielä pari oranssia t-paitaa ja shortsit. Sakarin saapuessa lentotasemalle kuului kaiuttimista viimeinen kuulutus lennolle, jolloin Sakari juoksi sekä lähtöselvityksen että tullin lävitse, missä jostain syystä kukaan ei kiinnittänyt häneen mitään huomiota vaikka läpivalaisulaite vilkuttikin punaista valoa vyökotelossa olleiden monitoimipihtien takia. Viime hetkellä Sakari ehti koneeseen ja istui paikalleen. Heti nousun jälkeen Sakari tunsu itsensä hyvin väsyneeksi ja jostain syystä siltä näyttivät myös muut kanssamatkustajatkin, jotka yksi toisensa jälkeen nukahtivat penkkeihinsä.

Seuraavan kerran Sakari havahtui lentokoneen laskeutumisesta johtuvaan töytäisyyteen ja hän totesi koneen saapuneen saarelle. Ikkunasta hän näki Adam Hussin seisoskelevan kentällä joidenkin turbaanipäisten miesten kanssa. Matkustajat kuitenkin johdatettiin koneesta ulos eri reittiä kuin missä Huss oli, joten Sakarin ei tarvinnut ottaa sitä riskiä että Huss muistaisi ja tunnistaisi hänet.

Sakari päätti lähteä lentokentältä kiertelemään saarta, jos hän vaikka onnistuisi saamaan selvää mitä kummaa turpit suunnittelivat tekevänsä matkustajaryhmälle. Kävellessään pääbulevardia Sakari tuli pieni poika kauppaamaan hänelle samalaista taikalamppua kuin mitä Sakari muisti Aladdinilla olleen sadussa. Sakari kuitenkin tajusi että hänellä ei ollut yhtään paikallista valuuttaa. Itseasiassa hän ei edes tiennyt missä maassa hän oli. Poika oli kuitenkin hyvin kiinnostunut Sakarin vyöllä olleista monitoimipihdeistä ja ehdotti vaihtokauppaa, johon Sakari pienen tinkimisen jälkeen suostui. Kaupan päällisiksi hän sai vielä hienon korillisen lipalakin.

Sakarin tehtyä kaupat hän kääntyi jatkaaksensa matkaa kohti rannalla sijaitsevia valtavia huviloita, mutta samalla hän törmäsi takana odottavaan Adam Hussiin. Sakari lähti juoksemaan sivukadulle Hussia ja tätä seuranneita turbaanipäitä pakoon, mutta hetken kuluttua hän joutui toteamaan että oli joutunut umpikujaan, ja hetkenä minä hyvänsä Huss käytyreineen ilmestyisi nurkan takaa.

Sakari alkoi tutkia pojan antamaa taikalamppua, jos sitä vaikka pystyisi käyttämään löymäaseena ja yhtäkkiä lampusta ilmestyi henkiolento Sakarin eteen. Ainoa toive mitä Sakarille tuli sillä hetkellä mieleen oli että umpikujasta olisi päästävä pois. Samalla tiiliseinään Sakarin vieressä ilmestyi ovi, josta sakari juoksi sisään säkkipimeään huoneeseen...

Joni "äidinkieli lähti kirjoituksissa improbatuрина" Käki

Sähkökimma

Roosamari

19v
173cm/57kg

Kotipaikka: Tampereen Hervanta

Harrastukset: Pianon soitto jazzbändissä tai soolona, aerobic, golf, snapsilasien keräily, teekkari-tapahtumat

Mieliruoka: Hyvä pihvi, mummun lohikeitto

Koulutus: Coronado Highschool, sähkötekniikan yo.

Tulevaisuuden Haaveet: Saada oma auto ajokuntoon sekä haalarimainokset myytyä. Valmistua, saada hyvä työpaikka sekä perhe

Idoli: Äiti ja isi

Lempiväri: Sininen (ihan oikeasti)

Miesihanne: Jason Bourne

Intohimot: Punaisella Jaguarilla ajaminen, Salmiakki, Sauna ja Sib... eiku jätski

Kommentti: "Kuolema kuittaa univelat"

1v 4kk
77cm/8,5kg

Harrastukset: Skillassa hengäminen, opiskelu, CD-levyjen järjestely, Jaska-enon kiusaaminen

Mieliruoka: Makaronilaatikko

Koulutus: Kävelykoulu, puhumisen alkeet (suorituksessa)

Tulevaisuuden haaveet: oppia puhumaan, valmistua ennen enoaan

Lempiväri: Sähkönsininen

Idoli: Nalle Puh

Miesihanne: Jaska-eno

Intohimot: Koskettelu, rajojen rikkominen, kaiken uuden kokeilu

Kommentti: "Oho"

Tuukka
Sähkökundi

**Uudet
Kangasmerkit
tulivat!**

**Osta omasi
myyntipäivystyksestä**

Hinta 2 €